

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ:

Η γλώσσα είναι σύμφυτη με την ύπαρξη του ανθρώπου

Πτυχές του συγγραφικού έργου του βραβευμένου συγγραφέα Θεόδωρου Γρηγοριάδη φωτίστηκαν κατά τη χθεσινή εκδήλωση - παρουσίαση που διοργάνωσαν στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων η Περιφέρεια Κρήτης - Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, οι εκδόσεις Πατάκη, φιλολογικό φροντιστήριο Παλλάδιον και βιβλιοπωλείο Κύβος.

Στο επίκεντρο της εκδήλωσης βρέθηκαν τα δύο τελευταία βιβλία του συγγραφέα "Το τραγούδι του πατέρα" και "Η νοσταλγία της απώλειας", ωστόσο ειδική αναφορά έγινε και στο μυθιστόρημα "Ζωή μεθόρια" για το οποίο απέσπασε το κρατικό βραβείο το 2016.

Μιλώντας στα "Χ.ν." για τα δύο τελευταία του βιβλία ο συγγραφέας τόνισε ότι πρόκειται για ιστορίες που εμπειριάζουν μέσα τους προσωπικά βιώματα και έμειναν για χρόνια "στο συρτάρι". Ειδικότερα για τη νουβέλα "Τραγούδι του πατέρα" σημείωσε ότι πρόκειται για έναν φόρο τιμής τόσο στη μνήμη του πατέρα του, αγρότη και ερασιτέχνη μουσικού, όσο και στην πρώτη μεταπολεμική γενιά που αγωνίστηκε σκληρά κόντρα στη φτώχεια και την καταστροφή που άφησαν πίσω τους ο πόλεμος και ο εμφύλιος.

Για τη "Η νοσταλγία της απώλειας" ανέφερε ότι πρόκειται για 31 ιστορίες χωρισμένες σε 3 ενότητες που αφορούν τρεις διαφορετικές περιόδους της ζωής του συγ-

Από αριστερά η φιλόλογος Ρούλα Βουράκη, η δικηγόρος Ρόζα Μοτάκη - Κονταδάκη, ο συγγραφέας Θεόδωρος Γρηγοριάδης και ο κοινωνιολόγος Γιώργος Γαβριλάκης.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο.

γγραφέα.

«Είναι ιστορίες που διστάζα να τις γράψω και δόθηκε η ευκαιρία μέσα στην πανδημία. Ιστορίες που μιλάνε για την απώλεια, τον έρωτα, πράγματα που χάθηκαν κι άλλα που ήρθαν, άλλοτε δοσμένα με χιούμορ κι άλλοτε υπαινικτικά», διευκρίνισε ο συγγραφέας.

Όπως τόνισε "πυρήνας" κάθε συγγραφικού πονήματος είναι το βίωμα: «Είμαι βιωματικός συγγραφέας, πεζογράφος, μυθοπλάστης, παραμυθάς που λένε», σχολίασε σχετικά και υπογράμμισε το "προνόμιο" που απολαμβάνουν οι Έλληνες συγγραφείς να γράφουν ελεύθερα κι όχι κατά παραγγελία,

όπως συμβαίνει στο εξωτερικό.

Επεσήμανε δε την ανάγκη των ανθρώπων για παραμυθία και αφηγήσεις. Αφηγήσεις που έχουν ως πρώτη ύλη το βίωμα, τη φαντασία και τη γλώσσα: «Φοβάμαι ότι αν μείνουμε μόνο στην εικόνα, όπως διαμορφώνεται σήμερα με τα instagram, τα tik tok κ.λπ., στο τέλος θα συνεννοούμαστε με νοήματα μεταξύ μας. Πιστεύω ωστόσο ότι δύσκολα θα επικρατήσει αυτό το μοντέλο, γιατί βασική ανάγκη του ανθρώπου είναι να ακούει και να λέει ιστορίες. Άλλωστε η ιστορία του πολιτισμού απο-

δεικνύει ότι εδώ και χιλιάδες χρόνια που επινοήθηκε η γραφή, ο άνθρωπος χαράζει και λέει ιστορίες. Είναι σύμφυτη με την ύπαρξη του ανθρώπου η γλώσσα, ίσως περισσότερο κι από την εικόνα».

Για τα βιβλία του συγγραφέα μίλησαν η φιλόλογος Ρούλα Βουράκη και ο κοινωνιολόγος Γιώργος Γαβριλάκης, χαιρετισμό απύθυνη η πρόεδρος του συνδέσμου Φιλολόγος Βαρβάρα Περράκη, ενώ αποσπάσματα διάβασε η δικηγόρος Ρόζα Μοτάκη - Κονταδάκη και μαθητές.

ΔΗΜ. ΜΑΡ.